

EGEDI-KOVÁCS EMESE

PROLEGOMENA AZ IVIRON 463-AS JELZETŰ KÉZIRAT GÖRÖG SZÖVEGÉNEK KRITIKAI KIADÁSÁHOZ*

Az *Antik tanulmányok* LXII (2018) számában megjelent tanulmányban részletesen bemutattam az Iviron 463-as jelzetű, egyedülálló kétnyelvű bizánci kéziratot, amely a *Barlám és Jozafát* regényes szentélet görög nyelvű rövidített változatát tartalmazza.¹ A kódexet egyfelől a benne található gyönyörű miniatúrák, másfelől a kézirat lapszélein (mind a 135 foliumon) szereplő ófrancia nyelvű kézírás teszi különlegessé, amely a görög szöveg hiánytalan fordítása, és amely filológiai szempontból teljes mértékben eltér a *Barlám és Jozafát* regény valamennyi ófrancia változatától.² Noha az újdonságot kétségtől az ófrancia töredék átírása jelenti (a töredékek helyreállításától 270 oldal eddig teljesen ismeretlen és kiadatlan ófrancia szöveg megismerését remélhetjük), és a kézirat görög főszövege a *Barlám és Jozafát* regény kézirati hagyománya szempontjából jelentéktelen, korábbi tanulmányomban jeleztem, hogy utóbbi átírása is fontos, sőt megkerülhetetlen. Hiába ismerjük ugyanis a *Barlám és Jozafát* regény teljes és rövidített görög változatait, az ivironi kézirat görög szövege a kritikai kiadásban szereplő szövegváltozatokhoz képest számos eltérő olvasatot tartalmaz. Márpedig az erősen töredékes ófrancia szöveg helyreállítása csakis a görög főszöveg pontos ismeretében lehetséges. Az átírás és a két változat összevetése során olyan filológiai jelenségek tárultak fel, amelyek egészen új megvilágításba helyezték a lapszélre másolt fordítás készítésének

* A tanulmány az NKFIH NN 124539 *Társadalmi kontextus a szövegkritika tükrében: Bizáncon innen és túl* című pályázat, a Magyar Tudományos Akadémia Bolyai János Kutatási Ösztöndíj és az Emberi Erőforrások Minisztériuma ÚNKP-18-4 kódszámú Új Nemzeti Kiválóság Program támogatásával készült.

¹ E. Egedi-Kovács: A *Barlám és Jozafát* regény kétnyelvű változata. Az Iviron 463-as jelzetű (ógörög-ófrancia) kézirat. *AntTan* 62 (2018) 55–80.

² E. Egedi-Kovács: La traduction française de la version grecque dite d'Iviron de *Barlaam et Joasaph*. À propos de l'édition critique en cours. In: *Investigatio Fontium*. Ed. L. Horváth. Budapest 2014. 83–94. <http://byzantium.eotvos.elte.hu/wp-content/uploads/2016/07/Investigatio.pdf>; E. Egedi-Kovács: Quelques remarques sur la langue de la traduction française dite d'Iviron de *Barlaam et Josaphat* (ms. Athon. Iviron 463). In: *Byzanz und das Abendland IV*. Ed. E. Juhász. Budapest 2016. 135–141. http://byzantium.eotvos.elte.hu/wp-content/uploads/B_und_A_IV.pdf; E. Egedi-Kovács: A *Barlám és Jozafát* Athosz-hegyi ófrancia fordításának nyelvi jelenségei (cod. athon. Iviron N°. 463). In: *Klasszikus ókor, Bizánc, humanizmus. A XII. Magyar Ókortudományi Konferencia előadásai*ból. Szerk. Mészáros T. Budapest 2017. 159–162. http://byzantium.eotvos.elte.hu/wp-content/uploads/MOK_12.pdf; E. Egedi-Kovács: Un trésor inexploré entre Constantinople, le Mont Athos et le monde franc. Le manuscrit Athon. Iviron 463. In: *Investigatio Fontium II*. Eds. L. Horváth – E. Juhász. Budapest 2017. 89–164. http://byzantium.eotvos.elte.hu/wp-content/uploads/Investigatio_II.pdf

lehetséges körülményeit és a kézírás keltezését. Korábbi munkáimban még csak óvatos megfigyeléseket tehettem, hiszen nem ismertem a kézirat görög szövegének valamenynyit eltérő olvasatát. Időközben azonban az átírást maradéktalanul elvégeztem, a szöveg kritikai kiadását előkészítettem. Jelen tanulmányban az ivironi kódex görög szövegének jelentősebb olvasatait közlöm, és amennyiben lehetséges, az ófrancia változattal is összevetem (sok esetben sajnos a fordításban az adott szöveghely épp a megrongálódott lapszámon szerepel), és a mindezekből levonható megfigyeléseket, következtetéseket összegzem.

A *Barlám és Jozafát* regényes szentélet kétségkívül az egyik legismertebb és leginkább elterjedt középkori elbeszélés. A legenda ógörög változatának kézirati hagyománya rendkívül gazdag: összesen 158 kézirat maradt ránk. A görög változat legújabb, Robert Volk-féle monumentális, kétkötetes kritikai kiadásának első részében a kiadó pontos leírást ad valamennyi fennmaradt kézitről.³ A második kötetben a szöveg és a vonatkozó kritikai apparátus szerepel, amely a legfontosabbnak ítélt, összesen 29 kézirat eltérő olvasatait tartalmazza. Az Ivron 463-as jelzetű kézirat egyedi olvasatai azonban az apparátusban nem szerepelnek. A hiány indokolt, hiszen az ivironi kézirat a *Barlám és Jozafát* szentélet szövegének kiadása és a kézirati hagyomány feltárása szempontjából egyaránt jelentéktelen. Olyan rövidített változatot tartalmaz ugyanis, amely kisebb eltérésekkel négy másik kódexben is fennmaradt.⁴ A kéziratból ráadásul több folium is elveszett. Érthető tehát, hogy Volk a kritikai kiadás készítése során ezt a változatot figyelmen kívül hagyta. Az apparátusban a rövidített változatot tartalmazó – a stemmán az *e* ághoz tartozó – kéziratok közül Volk kizárólag az XYZ kódexek olvasatait közli. Voltaképpen valóban elmondhatjuk, hogy az ivironi kódex görög szövege csaknem teljes mértékben megegyezik ezen kódexek szövegváltozatával. Mindezek ellenére mégis találunk benne olyan olvasatot is, amely sem a fent említett három kódexben, sem a kritikai kiadásban szereplő más kódexekben nem szerepel, egyedi olvasat tehát.⁵ A kódex görög főszövegében szereplő, a Volk által közölt változatoktól eltérő olvasatok és a lapszámon szereplő ófrancia fordítás azonos szöveghelyeinek összehasonlítása során megállapítottam, hogy a fordítás rendre tükrözi a görög szöveg egyedi, más kéziratban nem szereplő szövegváltozatait. Ebből arra következtethetnénk, hogy a frank szerző közvetlenül az ivironi kézirat szövegét fordította. Ennek azonban ellentmond az a jelenség, hogy vannak bizonyos szöveghelyek, ahol egy-egy szó – valószínűleg a másoló figyelmetlensége folytán – hiányzik a görög szövegből, ennek ellenére a fordításban mégis szerepel a kiesett görög

³ R. Volk: Die Schriften des Johannes von Damaskos. VI/1–2. Berlin – New York 2006.

⁴ X = Sinait. gr. 524 (XII. sz.); Y = Oxon. Bodl. Barocc. 21 (XII. sz.); Z = Scorial. T. III. 6 (XI. sz.); 129/130¹ = Vat. gr. 2087, Vat. gr. 2115.

⁵ Az apparátusban szereplő kéziratokon kívül a Volknál 129/130¹ számmal jelölt kéziratok olvasatait is összevettem. A 129/130¹ jelzetek a Vat. gr. 2087, 1¹–199° és a Vat. gr. 2115, 123¹–146° foliumait jelölik, ezek a foliumok ugyanis eredetileg egy kódexhez tartoztak. A kézirat ugyancsak a stemma *e* ágához kapcsolódik, mert az ivironi és az XYZ jelzetű kódexeken kívül ez az egyetlen fennmaradt kézirat, amely a *Barlaam* regény rövidített változatát tartalmazza. Köszönetet mondok Peter Schreiner professzor úrnak, aki rendelkezésemre bocsátotta a kézitről készült fényképeket.